

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แก่ข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น
ซึ่งออกจากราชการไปแล้ว

เรียน ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๔ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาและมีความเห็นในเรื่องที่ ก.จ. มีมติหารือ
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาและมีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง
ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะออกจากราชการด้วยเหตุเกษียณอายุราชการ
เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่
ราชการ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่าสามปีนับแต่วันที่บุคคลดังกล่าวออกจากราชการ
ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๔ สรุปความได้ว่า กรณีตามข้อหาหรือนี้
ข้อ ๒๘/๑ แห่งประกาศ ก.จ.จ.สงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ชี้มูลความผิด
ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดซึ่งออกจากราชการไปแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษ
แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่โดยที่ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อกำหนด
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสั่งลงโทษทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการ
ซึ่งออกจากราชการแล้วไว้เป็นการเฉพาะให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศดังกล่าว และยังคงกำหนด
ให้การดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล
ของข้าราชการนั้น ดังนั้น จึงต้องพิจารณาตามข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศ ก.จ.จ.สงขลา ฉบับเดียวกัน
และเมื่อข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับในภายหลังและมีผลเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา มากกว่าบทบัญญัติ
ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด โดยได้กำหนดเงื่อนไขการใช้อำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ในการสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย โดยต้อง
สั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการอันเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกกล่าวหา มากกว่าบทบัญญัติเดิม
เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา
จึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยบุคคลดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

/สำนักงาน...

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ขอเรียนว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๘๒ ซึ่งได้ลงมติวางระเบียบในเรื่องการตีความ และการให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น ประกอบกับกรณีดังกล่าวเป็นประเด็นสำคัญ และเพื่อให้การดำเนินการทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แก่ข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งออกจากราชการไปแล้วเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงมีมติแจ้งความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๔ ให้ ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา ทราบ เพื่อใช้เป็นหลักปฏิบัติราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป ดังนั้น จึงขอแจ้งความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและได้โปรดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕

ผู้ประสาน นางสาวสิริรัตน์ แต่งรอด ๐๘ ๔๗๐๖ ๐๙๖๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการแล้ว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ลับ* ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๑๘๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า

๑.๑ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา ได้หาหรือคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดนายส. อดีตข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา โดยสรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

(๑) วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีมีการกล่าวหาว่านายส. นายกองกิจการบริหารส่วนจังหวัดสงขลา กับพวก กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องการกำหนดเงื่อนไขการเสนอราคาและกำหนดระยะเวลาการส่งหนังสือตามโครงการจัดซื้อหนังสือและสื่อการเรียนการสอนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีนายส. เป็นผู้ถูกกล่าวหาที่สอง

(๒) วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ นายส. ออกจากราชการด้วยเหตุเกษียณอายุราชการ

(๓) วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าการกระทำของนายส. มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยให้ส่งรายงาน ส่วนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อดำเนินการทางวินัยกับนายส. ตามมาตรา ๙๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๑.๒ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พิจารณากรณีของนายส. แล้วมีความเห็น ดังนี้

แนวทางที่ ๑ เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาและมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงก่อนวันที่นายส. ออกจากราชการ ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๒๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ และข้อ ๒๘ แห่งประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

*ต่อมากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ต่วนที่สุต ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๑๐๙๐๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ยกเลิกชั้นความลับ

วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบด้วยข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง อันเป็นกฎที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาจึงดำเนินการทางวินัย กับนายส ได้เสมือนว่ายังมีได้ออกจากราชการ โดยถือว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลเช่นเดียวกับการสอบสวนของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และมีมติชี้มูลความผิดอย่างร้ายแรงนายส ฐานทุจริตต่อหน้าที่ ราชการ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัย ภายในกำหนดเวลามาตรา ๔๘ วรรคสาม และมาตรา ๔๘ ประกอบกับมาตรา ๑๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาจึงสั่งลงโทษทางวินัยนายส ตามฐานความผิด ดังกล่าวได้ ตามข้อ ๒๘/๑ แห่งประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ ทั้งนี้ นายส ไม่ได้รับประโยชน์จากข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศดังกล่าวที่กำหนดให้ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสั่งลงโทษให้แล้วเสร็จภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

แนวทางที่ ๒ เห็นว่า มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน และขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี ผู้บังคับบัญชาจึงจะลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๔๘ ต่อไปได้

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดนายส เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ ซึ่งเกินระยะเวลาสามปีที่กฎหมายกำหนด นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา จึงไม่อาจลงโทษทางวินัยนายส ได้ เนื่องจากมาตรา ๑๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล ได้กำหนดให้เริ่มนับระยะเวลาเริ่มต้นในการไต่สวนและวินิจฉัยตามมาตรา ๔๘ ใหม่ ตั้งแต่วันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเท่านั้น ไม่รวมถึงระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ ที่มีให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติวินิจฉัยมูลความผิดเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘

๑.๓ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงขอหารือ คณะกรรมการกฤษฎีกาว่าแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นไปตามแนวทางที่ ๑ หรือแนวทางที่ ๒ หรือมีแนวทางปฏิบัติอื่นที่ถูกต้องอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อวางหลักปฏิบัติราชการให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นต่อไป

๑.๔ นอกจากนี้ คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขอหารือ เพิ่มเติมว่า

(๑) มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่าการออกคำสั่งให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่งเป็นอำนาจของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หากการดำเนินการเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษ ได้หรือไม่ อย่างไร

(๒) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ส่วนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔๒ วรรคสอง ประกอบกับ มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาไปแล้วได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดสงขลาจะสั่งลงโทษทางวินัยแก่นายส ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการแล้ว ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติได้หรือไม่ เห็นว่า อำนาจของนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดในการสั่งลงโทษข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการแล้ว ย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้น กรณีตามข้อหารือนี้ ข้อ ๒๘/๑^๓ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต อันเป็นการกำหนดไว้ห้ามองเดียวกับมาตรา ๑๐๐/๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่โดยที่ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสั่งลงโทษทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการซึ่งออกจากราชการแล้วไว้เป็นการเฉพาะ

^๓ข้อ ๒๘/๑ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดดังนี้

ข้อ ๒๘/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้ลงโทษ
มาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดดังนี้

มาตรา ๑๐๐/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้ลงโทษ

ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศดังกล่าวและพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และยังคงกำหนดให้การดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้น ดังนั้น อำนาจของนายกองคํการบริหาร ส่วนจังหวัดสงขลาในการดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด สงขลาซึ่งออกจากราชการแล้ว ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในข้อหาเรื่องนี้ จึงต้องพิจารณาตาม ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง^๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

เมื่อข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศดังกล่าว ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับในภายหลัง และมีผลเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าบทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด โดยได้กำหนด เงื่อนไขเวลาการใช้อำนาจของนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดในการสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย โดยต้องสั่งลงโทษภายในสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกกล่าวหา มากกว่าบทบัญญัติเดิมที่ไม่ได้ กำหนดกรอบระยะเวลาในการที่นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งลงโทษทางวินัยไว้ ดังนั้น เมื่อนายส ออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดสงขลา จึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยนายส

ประเด็นที่สอง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจะพิจารณาสั่งลงโทษ ทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายหลังจากล่วงพ้นระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้หรือไม่ เห็นว่า ระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม^๕ เป็นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชา

^๔ข้อ ๒๘ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดสงขลา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดดังนี้

ข้อ ๒๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด ซึ่งออกจากราชการ อันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่าในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ นายกองคํการบริหาร ส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕มาตรา ๔๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ฯลฯ

(มีต่อหน้าถัดไป)

หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งแม้ล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวบุคคลซึ่งมีหน้าที่นั้นก็ยังต้องดำเนินการต่อไป ส่วนการที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมิได้สั่งลงโทษภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควรอาจเป็นผู้กระทำความผิดวินัยตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง^๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเสียเองหรือไม่ เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาแยกต่างหากจากกัน

ประเด็นที่สาม หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๒ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วได้หรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป เมื่อยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่เป็นปัญหาข้อกฎหมาย คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายได้

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๖๔

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๕)

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๐๐ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมายหรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา

ฯลฯ

ฯลฯ